

GHID DE REDACTARE A TEZEI DE LICENȚĂ/ DISERTAȚIE

Pentru domeniul ȘTIINȚELE EDUCAȚIEI

1. Introducere

Ghidul de față se adresează studenților din ultimul an de studiu care elaborează lucrarea de licență/disertație și se dorește a fi un sprijin pentru studenți, fără a avea pretenția de a fi un etalon la care toți studenții trebuie să se raporteze în mod necritic. Dimpotrivă, acest ghid este un model de la care studenții sunt invitați „să se abată” în sens pozitiv, statistic vorbind, în funcție de specificul temei de cercetare, de interesul lor și nu în ultimul rând, de personalitatea și competențele lor. Cu alte cuvinte, lucrarea de licență este o oglindă a muncii de cercetare, a intereselor, competențelor, trăsăturilor de personalitate ale studentului, îndrumat de profesorul – coordonator al lucrării.

În acest material sunt prezentate sub formă de întrebări și răspunsuri principalele puncte sensibile ale unei lucrări de licență.

1. Ce este lucrarea de licență/disertație? (întrebare la care s-a răspuns în paragrafele de mai sus)
2. Care sunt fazele/ etapele unei lucrări de licență/disertație?
3. Cine propune/ alege tema?
4. Ce rol are profesorul coordonator?
5. Ce structură are lucrarea de licență (în raport cu tipul de cercetare)?
6. Ce dimensiuni tehnice trebuie să aibă o lucrare de licență/ disertație?

2. Care sunt fazele/ etapele unei lucrări de licență?

- Alegerea subiectului;
- Alcătuirea unui plan provizoriu;
- Cercetarea propriu-zisă;
- Prima redactare;
- Cercetări complementare necesare;
- O nouă redactare;
- Corectarea;
- Redactarea definitivă;
- Stabilirea listei bibliografice;
- Alcătuirea cuprinsului;
- Elaborarea indexului și alcătuirea anexelor;
- Susținerea orală.

3. Cine propune / alege tema de licență/ disertație?

Tema de licență se poate alege chiar de către student, mai ales în cazul în care el are un interes deosebit pentru o anumită temă pe care a mai studiat-o (de exemplu cu ocazia diferitelor proiecte derulate pe parcursul anilor de studiu, sau cu ocazia sesiunilor de comunicări studențești) sau de către profesorul coordonator al lucrării.

În cazul în care tema este propusă de către student acesta trebuie să ceară acordul coordonatorului pentru tema propusă.

În mod obișnuit tema se „negociază” între profesorul coordonator și student, în sensul că cei doi se pun de acord în privința domeniului de cercetare, metodelor utilizate, bibliografiei, competențelor necesare.

4. Ce rol are profesorul coordonator?

Profesorul coordonator al unei teze de licență, este un profesor abilitat în acest sens, adică are competențele necesare: este competent în domeniul ales, are interese științifice în domeniul temei/ subiectului ales, este disponibil pentru studenți.

Michel Beaud (apud. Rădulescu, 2006, p.69) enumeră câteva condiții pe care trebuie să le îndeplinească un profesor coordonator al unei lucrări de licență:

- să fie abilitat sau autorizat să conducă teze;
- să nu aibă mai mult de doi ani de când s-a pensionat;
- să fie, în general, disponibil pentru cei pe care a acceptat să-i conducă;
- să fie competent în domeniul de care aparține subiectul ales;
- să fie susceptibil de a fi interesat de subiectul tratat;
- să vă fi îndemnat, dacă vă cunoaște, să faceți o teză sub conducerea sa;
- să limiteze numărul de studenți pe care-i acceptă pentru lucrări de diplomă;
- să accepte ca studenții să aibă un mod de a gândi care se îndepărtează sau chiar diferă de al său;
- să ia cunoștință cu suficientă atenție de lucrările care îi sunt prezentate;
- să fie animator al unui seminar sau al unui atelier de cercetare deschis aspiranților la diplome de licență, master sau doctorat.

Bineînțeles că, cu cât sunt îndeplinite mai multe din condițiile de mai sus, cu atât profesorul coordonator este mai în măsură să coordoneze lucrarea de licență.

Rolul acestui profesor constă în a orienta, monitoriza și încuraja studentul în toate etapele elaborării lucrării. Profesorul împreună cu studentul stabilesc un program al întâlnirilor de lucru, denumite uzual, consultații.

Studentul are obligația de a respecta programul stabilit atât pentru buna desfășurare a comunicării dintre profesor-student (de obicei, se stabilesc consultații individuale, iar dacă studentul nu vine, se va deranja programul profesorului care așteaptă și alți studenți), cât și pentru a asigura avansarea sistematică în elaborarea lucrării.

De obicei, profesorul stabilește în funcție de nevoile fiecărui student, frecvența acestor consultații: unii studenți au nevoie de consultații frecvente, alții mai rare. Unii vin cu întrebări punctuale legate de lucrare, alții așteaptă ei întrebări din partea profesorului. Este recomandat ca studenții să fructifice aceste întâlniri cu profesorul și să ceară indicații, să descrie dificultățile pe care le întâmpină în elaborarea lucrării, să se lămurească asupra unor aspecte critice etc.

Subliniem faptul că rolul profesorului este acela de a monitoriza studentul, de a-l consilia în elaborarea lucrării și nu de a munci în locul studentului!!! Profesorul, care citește în mod analitic lucrarea, poate sugera direcții ale cercetării, poate recomanda o anumită metodă de cercetare, poate indica surse bibliografice, lucruri care țin de munca de coordonare. Teza de licență este o lucrare personală a cărei responsabilitate revine studentului și ea poartă amprenta personalității studentului, ea este oglinda interesului și organizării studentului.

Studentul poate apela și la alte persoane (profesori, specialiști etc.) în sprijinul realizării tezei. În acest caz, contribuția acestora va fi menționată în partea introductivă, la „Mulțumiri”.

Activități permise profesorului coordonator: sugestii în legătură cu alegerea și definirea temei; impunerea unor etape obligatorii și a unor momente de evaluare a progresului în realizarea tezei; sugestii cu privire la organizarea și realizarea cercetării sau studiului; sugestii privind orientările teoretice și metodologice; discuții pe teme ridicate de student și răspunsuri la întrebările acestuia; observații critice și recomandări de corecție; sugestii bibliografice.

Activități nepermise profesorului coordonator: impunerea unor idei sau soluții, împotriva celor preferate în mod explicit de student; efectuarea în locul studentului a unor activități legate de realizarea temei.

La finalizarea tezei, profesorul coordonator analizează conținutul acesteia, după care întocmește un referat de evaluare, în conformitate cu specificațiile de la cap. 4.

Referatul de evaluare este un document indispensabil pentru acceptarea și susținerea tezei.

5. Ce structură are lucrarea de licență (în raport cu tipul de cercetare) ?

Teza va fi compusă dintr-o parte preliminară, textul lucrării și o parte finală.

A. Partea preliminară va cuprinde:

a) Pagina exterioară de titlu, va conține:

- Universitatea Transilvania din Brașov
- Facultatea de Psihologie și Științele Educației
- Specializarea: Pedagogie/ Pedagogia învățământului primar și preșcolar/ Psihopedagogie specială
- titlul tezei
- nivelul de susținere a tezei („lucrare de licență” sau „disertație de masterat”)
- prenumele și numele profesorului coordonator (cu titlul didactic și gradul științific; exemplu: Coordonator științific: Prof. univ. dr.)
- numele autorului, identic cu cel înscris în cartea de identitate (sub forma: Absolvent: NUMELE prenumele)
- anul realizării lucrării

b) Pagina interioară de titlu va conține aceleași elemente ca și cea exterioară, cu precizarea că aici se va înscrie, în loc de LUCRARE DE LICENȚĂ, titlul lucrării)

c) Pagina de dedicații și mulțumiri (opțional)

d) Cuprinsul

- Va cuprinde pe primul nivel introducerea, capitolele, lista de referințe bibliografice și anexe, numerotate cu cifre arabe (1, 2, 3, etc.).
- Capitolele vor fi dezvoltate în cuprins pe două sau, opțional, pe trei niveluri, marcate cu 1.1, 1.2, 1.3, 2.1... s.a.m.d.
- Toate intrările din cuprins vor avea menționată paginația corespunzătoare din text.

e) Lista tabelor (opțional)

f) Lista figurilor, graficelor, diagramelor și schemelor (opțional)

g) Lista abrevierilor (opțional)

B. Textul lucrării

Textul lucrării va fi compus din „Introducere și Capitole”.

a) Introducere

În introducere se va face o prezentare succintă a motivației alegerii temei, a importanței acesteia în domeniul științelor educației, a obiectivelor lucrării și, eventual, a celor mai semnificative probleme sau dificultăți care au trebuit depășite în realizarea ei. Introducerea va avea, de regulă, două sau trei pagini.

b) Structura lucrării

În principiu, lucrările de licență care se bazează pe cercetări vor avea următoarea structură, organizată în capitole și subcapitole, numerotate cu cifre arabe:

I. Prima parte a lucrării, respectiv **cadru teoretic** al lucrării reunește capitolele (2-3 capitole) privind aspectele fundamentale, teoretice (concepte, teorii explicative, modele interpretative, modele de evoluție a domeniului) ale temei abordate.

Cadrul teoretic cuprinde o trecere în revistă a literaturii de specialitate dedicate temei studiate. Se va urmări o prezentare în egală măsură completă, dar și sintetică, acordându-se importanță surselor celor mai relevante, pe de o parte, și celor mai recente, pe de altă parte. Se recomandă utilizarea unui criteriu explicit de ordonare a prezentării, care poate fi de natură tematică sau temporală. Se va acorda atenție aspectelor controversate, în raport cu care studentul poate manifesta o evaluare critică.

Selecția și analiza surselor teoretice se va face în așa fel încât să susțină procesul de elaborare a ipotezelor care vor sta la baza propriei cercetări. Este important ca studentul să demonstreze capacitatea de a integra diverse contribuții teoretice în unități tematice cu privire la subiectul studiat și de a se raporta critic, independent, la acestea.

Greșeli frecvente:

- referințe bibliografice sumare, inconsistente;
- atitudine „pasivă”, expozitivă și necritică asupra literaturii de specialitate;
- prezentare nesistematică, lipsită de coerență și fără scoaterea în evidență a aspectelor care susțin formularea ipotezelor cercetării.

II. Partea a II-a a lucrării, cuprinde cercetarea desfășurată având la baza teoria prezentată în prima parte. Cercetarea va fi integrată în structura lucrării ca un capitol firesc în continuarea celorlalte și va avea un titlu semnificativ pentru cercetarea desfășurată (nu ”Cercetare”). De exemplu: ”Cercetare privind rolul inteligenței emoționale asupra performanței școlare la elevii din ciclul primar”.

Subcapitolele capitolului de cercetare vor fi constituite din :

- obiectivele și ipoteza cercetării
- eșantionul/lotul/subiecții cercetării
- metodologia utilizată
- analiza și interpretarea datelor

Obiectivele și metodologia cercetării

Sub aspect metodologic, teza trebuie să respecte structura unei lucrări științifice, așa cum a fost ea prezentată în cadrul disciplinelor studiate. Precizările de mai jos se referă la tezele ale căror teme presupun efectuarea unor cercetări. Generic, această structură este următoarea:

a. Formularea explicită, coerentă a obiectivelor sau întrebărilor cercetării.

Greșeli frecvente:

- absența unor obiective clare sau a unor întrebări explicite, căror cercetarea trebuie să le găsească un răspuns.

Formularea explicită a ipotezelor cercetării

Greșeli frecvente:

- ipoteze improprii, care nu au legătură cu obiectivele sau întrebările cercetării (practic, ipotezele unei cercetări nu trebuie să fie altceva decât răspunsurile pe care le avansează cercetătorul la aceste întrebări, pe baza literaturii de specialitate și a propriilor estimări);
- ipoteze generale, care nu fac referire la variabile măsurabile, care să poată fi testate statistic;
- ipoteze care sugerează relația cauzală între variabile („determină”, „influențează”, etc.), atunci când acestea nu sunt măsurate în context experimental;
- ipoteze prea complexe, care fac referire la mai mult de două variabile, în timp ce procedura de testare statistică include numai două variabile;
- formularea ipotezelor de nul, alături de ipotezele statistice, ceea ce încarcă în mod inutil textul (este subînțeles faptul că ipotezele de nul sunt negațiile ipotezelor cercetării);
- ipoteze căroră nu le corespunde o testare statistică adecvată;
- enunțarea unor ipoteze care nu preced, ci urmează unei proceduri de testare statistică.

Prezentarea modelului cercetării

Aceasta presupune descrierea variabilelor cercetării; descrierea eșantionului (mod de constituire, criterii de includere sau de excludere, mărime, populație de referință).

Greșeli frecvente:

- omiterea prezentării variabilelor;
- prezentare confuză a variabilelor, fără identificarea explicită a variabilelor dependente și a celor independente;
- omiterea prezentării modului de constituire a eșantionului.

Descrierea metodelor de investigație

Instrumentele utilizate în recoltarea datelor vor fi descrise în mod adecvat. Dacă este vorba de teste „clasice”, bine cunoscute, se va face trimitere la referințele care le susțin din punct de vedere teoretic și practic-aplicativ. Dacă este vorba de instrumente realizate de autorul tezei, se va dedica un spațiu corespunzător descrierii procesului de construcție și testare a calităților psihometrice ale acestuia (analiză de itemi, consistență internă, validitate de construct).

Greșeli frecvente:

- utilizarea unor instrumente de investigare ale căror caracteristici psihometrice nu sunt cunoscute;
- omiterea analizei caracteristicilor psihometrice ale instrumentelor create de autorul tezei.

Descrierea procedurilor de recoltare a datelor

Rezultatele unei cercetări sunt puternic influențate nu doar de caracteristicile instrumentelor utilizate, ci și de modul în care se desfășoară aplicarea lor. O prezentare succintă a procedurii de investigare (modul de relaționare cu subiecții, aspecte de organizare a investigației, etc.), are darul de a întări încrederea în calitatea datelor recoltate.

Greșeli frecvente:

- ignorarea importanței și, implicit, a prezentării aspectelor procedurale.

Rezultatele cercetării

Subcapitolul dedicat prezentării rezultatelor va trebui să valorifice în mod sistematic, clar și inteligibil datele obținute, în sprijinul testării ipotezelor cercetării. Din acest punct de vedere, se vor avea în vedere:

Prezentarea și analiza datelor

Datele statistice vor fi supuse unei analize pe două niveluri: analiza statistică descriptivă (prin indicatori adecvați scalei de măsurare a variabilelor) și testarea ipotezelor (prin proceduri adecvate fiecărei ipoteze, naturii și caracteristicilor variabilelor). În principiu, rezultatele trebuie să acopere cerințele modelului cercetării și să vizeze în mod direct și explicit ipotezele acesteia. Tabelele și figurile vor fi incluse în acest capitol numai în măsura în care sunt cu adevărat justificate.

Greșeli frecvente:

- abuzul de grafice (este recomandabil să se apeleze la grafice pentru ilustrarea unor relații între variabile și nu pentru reprezentarea unor variabile individuale);
- grafice sau tabele incluse la anexe, ceea ce face dificilă înțelegerea lucrării;
- tabele excesiv încărcate cu cifre, care fac dificilă înțelegerea acestora;
- abuzul de statistică, prin utilizarea unor prelucrări nejustificate sau prin testarea aceleiași ipoteze cu mai multe teste statistice;
- teste statistice inadecvate ipotezei sau naturii relației dintre variabile;

- plasarea rezultatelor la testele statistice în secțiunea Anexe (rezultatele se introduc în text, acolo unde se și discută semnificația lor);
- prezentarea incorectă a rezultatelor la testele statistice, de ex., se scrie numai valoarea lui p , fără valoarea testului (se vor respecta recomandările specifice pentru prezentarea rezultatelor fiecărui test statistic în parte, așa cum sunt prezentate în cursul de specialitate);
- exces de zecimale (în mod obișnuit, două zecimale sunt suficiente pentru majoritatea indicatorilor statistici);
- exces de valori numerice, prin preluarea nejustificată a tuturor datelor afișate de programele statistice, deși cele mai multe nu prezintă un interes direct și nici nu sunt înțelese de student;
- absența unor etichetări adecvate a valorilor, fapt care face dificilă înțelegerea rezultatelor; adesea, datele sunt preluate împreună cu texte în limba engleză, emise de programele de prelucrare;

Interpretarea pedagogică și/sau psihologică a rezultatelor

Înseamnă „traducerea” rezultatelor statistice în concluzii cu semnificație psihopedagogică. Se vor sublinia relațiile dintre rezultatele proprii și cele raportate în literatura de specialitate.

Greșeli frecvente:

- prezentarea doar a rezultatelor numerice și a semnificației statistice, fără a se discuta sensul psihopedagogic al acestora;
- prejudecata după care neconfirmarea unei ipoteze de cercetare, prin admiterea ipotezei de nul, reprezintă un punct negativ al lucrării (în realitate, dacă modelul de cercetare a fost bine realizat și corect aplicat, o infirmare statistică a ipotezei poate fi foarte semnificativă din punct de vedere psihologic, iar autorul trebuie să fie pregătit pentru a surprinde sensul acestui rezultat);

Capitolul „Concluzii și aprecieri finale”

Capitolul de concluzii va cuprinde o sumară reluare a obiectivelor și motivației cercetării, urmate de sinteza rezultatelor obținute și a semnificației acestora în contextul literaturii dedicate temei analizate.

Se pot face aprecieri cu privire la dificultăți întâmpinate pe parcursul cercetării, eventualele puncte slabe ale acesteia, care vor trebui evitate în viitor, precum și deschideri către alte direcții de cercetare legate de subiectul respectiv.

Capitolul va conține un paragraf distinct dedicat „contribuției personale”, în care vor fi menționate cele mai relevante aspecte care au constituit contribuția individuală la realizarea temei. Dacă este cazul, se va include și un paragraf în care se va menționa „contribuții originale”, acele aspecte care reprezintă o noutate în raport cu tema studiată.

Observații:

- Precizările de mai sus se referă la tezele cu subiect de cercetare care sunt, de regulă, cele mai frecvente.
- În funcție de natura temei tratate, capitolele pot fi mai multe sau mai puține.
- Titlul capitolelor poate fi formulat liber de autor, dar acesta va reflecta conținutul menționat anterior.

Partea finală

În partea finală a tezei vor fi puse, în ordine, anexele și lista referințelor bibliografice.

a) Anexe (dacă este cazul)

În anexe se introduc informații care nu sunt imediat necesare în textul lucrării pentru ca aceasta să fie înțeleasă sau care, dacă ar fi fost introduse în text, ar fi îndepărtat cititorul de la cursivitatea ideilor. Aici se pot pune chestionarele utilizate (dacă sunt realizate de autor și dacă dorește acest lucru), ilustrații sau tabele suplimentare, diverse prelucrări statistice, dacă sunt utile

celor interesați de analize suplimentare, precum și orice materiale sunt considerate relevante pentru temă.

Se va avea în vedere ca numărul de pagini al anexelor să nu fie excesiv.

b) Lista referințelor bibliografice

Lista referințelor bibliografice ilustrează volumul și calitatea documentării teoretice a autorului și este una dintre componentele importante ale lucrării. Ea este, de asemenea, expresia atitudinii etice în raport cu sursele de informare utilizate.

Crearea unei liste de referințe se supune câtorva reguli de bază:

- citarea tuturor surselor, indiferent de natura lor primară (surse scrise de orice natură, surse electronice sau internet, surse orale, etc.);
- toate sursele citate în textul lucrării trebuie să se regăsească în lista de referințe;
- toți autorii din lista de referințe trebuie să fie citați în text;
- utilizarea unui format standard de citare, unic pe tot parcursul lucrării.

Mediul academic și publicistic promovează reguli foarte stricte în ceea ce privește formatul de citare a surselor. Nu există un standard universal, dar unul dintre cele mai răspândite, nu doar în mediul psihologic, este cel promovat de APA.

Câteva reguli generale ale formatului de citare:

- În text, citarea se face prin numele autorului urmat de anul publicării lucrării. De exemplu: „... text... (Ionescu, 2004)”, sau „...așa cum afirmă Ionescu (2004)”.
- Se utilizează un singur stil de citare pe tot parcursul lucrării.
- Preluarea identică a unui fraze va fi citată cu indicarea paginii din sursa utilizată. De exemplu: „text citat” (Ionescu, 2004, p. 125).
- În cazul în care sunt mai mult de trei autori, în text se va trece numai numele primului, urmat de expresia *et al.* (în lista de referințe se va scrie numele tuturor);
- La citarea indirectă, se va scrie numele autorului și anul publicării, urmate de expresia *cit in.*, după care se pune sursa directă. De exemplu: „... text... Popescu (2003), cit in. Ionescu (2004)”
- În text nu se utilizează decât numele autorilor.
- În lista de referințe prenumele autorilor poate fi limitat la inițiale.
- Titlul revistei, al cărții din care este citat un articol sau o secțiune, se vor scrie cu *litere italice*. La fel se procedează și cu titlul comunicării științifice la un congres.
- La citarea unui articol de revistă sau secțiune de volum, în lista de referințe se vor trece și paginile (sau, cel puțin, pagina de început).
- Pentru sursele preluate de pe internet, se vor nota adresa și data la care au fost accesate.
- Lista de referințe va fi ordonată alfabetic, conform modelelor de mai jos.

Exemplificări:

Ahrons, C. R., & Rodgers, R. H. (1987). *Divorced families : a multidisciplinary developmental view*. New York: W.W. Norton.

Cerghit, I. (2006). *Metode de învățământ*. Iași: Editura Polirom.

Banderet, L. E., & Burse, R. L. (1991). Effects of High Terrestrial Altitude on Military Performance. In R. Gal & A. D. Mangelsdorf (Ed.), *Handbook of Military Psychology*: John Wiley&Sons Ltd.

Sacco, G. (2002). *Errors, mistakes, cultures*. Comunicare la 25th EAAP Conference, Warsaw.

Wilde, G. J. S. (1994). *Target Risk*, <http://pavlov.psyc.queensu.ca/target/index.html>, accesat la 25.05.2000.

Structura lucrării de licență trebuie adaptată și în funcție de tipul cercetării.

În raport cu finalitatea propusă, M. Bocoș (2003) distinge următoarele tipuri de cercetare:

- cercetare constatativă: își propune cunoașterea și descrierea fenomenelor educaționale, identificarea de legături între variabile;
- cercetare ameliorativă: își propune intervenții ameliorative prin modificarea anumitor variabile;
- cercetare de dezvoltare („developmental research”): descrie relațiile dintre variabile și face predicții asupra schimbărilor ce au loc, în funcție de timp, între variabile; cercetarea de dezvoltare se poate referi și la problemele difuzării/ inserției rezultatelor unei cercetări anterioare, la adaptarea lor în funcție de condițiile concrete în care se desfășoară procesul educațional, la identificarea unor propuneri educaționale, soluții metodologice etc., la posibilități de creare a unor situații și acțiuni favorabile, de ameliorare și chiar inovare și reformare a practicii educative etc.;
- cercetare orientată: își propune un demers inductiv, de la o anumită situație dată, spre concluzii și decizii educative, spre un obiectiv mai general.

În funcție de direcția de abordare a problemei investigate, aceeași autoare distinge următoarele tipuri de cercetare:

- longitudinală: presupune abordări în plan diacronic, istoric; poate fi organizată pe termen lung (câțiva ani) sau scurt (câteva luni-un an); se fac măsurători succesive în diferite momente de timp, la aceiași subiecți pentru a se consemna evoluția lor; se pot selecta și studia doar câțiva factori, în mod continuu, într-o perioadă de timp, cu scopul de a se prevedea ce se va întâmpla în viitor;
- transversală: presupune abordări în plan sincron, fiind studiați diferiți subiecți, în diferite momente de timp, pentru a se stabili legături între diferite variabile.

Observație: În raport cu tema abordată, tipul de cercetare și domeniul/ subdomeniul în care se înscrie investigația, structura lucrării se va stabili de comun acord cu profesorul coordonator.

6. Ce dimensiuni tehnice trebuie să aibă o lucrare de licență?

Lucrarea va fi editată pe computer și tipărită la imprimantă, într-o formă care trebuie să respecte următorul set de criterii:

- Formatul de pagină: A4, scrisă numai pe o față
- Margini: sus/jos=2.5 cm, stânga=3 cm, dreapta=2,5 cm
- Tipul fontului: Times New Roman, cu diacritice românești
- Mărimea fontului: 12
- Spațiere: 1,5
- Numerotare pagini: jos, la mijlocul paginii
- Titlurile capitolelor, cu majuscule și pe pagină nouă
- Titlurile subcapitolelor sau subpunctelor, în continuarea textului, la două linii distanță, cu litere bold
- Forma de prezentare: legată cu spirală sau copertată
- Număr de copii: două, unul la secretariat, al doilea la profesorul coordonator

Nu este impusă o mărime standard a lucrării. Orientativ, aceasta poate avea între 60 și 100 de pagini. Numărul de pagini în sine, nu reprezintă un criteriu de acordare a notei.

În ceea ce privește lucrarea de disertație, structura ei diferă de lucrarea de licență, în sensul că partea de teorie este mai redusă (un capitol) și partea de cercetare este mult mai întinsă, mai consistentă. Disertația poate fi o continuare a cercetării din licență sau o cercetare conexă acesteia, care să ateste interesul/competența candidatului în domeniul în care studiază o anumită problemă.

Numărul total de pagini al unei lucrări de disertație este de 40-50 de pagini.

7. Alte recomandări

- Teza trebuie redactată într-un limbaj academic impersonal, caracteristic lucrărilor de cercetare. Nu sunt admise greșelile gramaticale de redactare (acord, punctuație, ortografie, lexic, etc). Ideile prezentate trebuie să decurgă logic și coerent din cele anterioare. Relația dintre idei trebuie să fie clară. Întreaga teză trebuie să fie coerentă.
- Toate sursele bibliografice, primare sau secundare, publicate sau nepublicate, sunt proprietatea intelectuală a autorilor sau instituției care a produs acele materiale. Prin urmare, autorul tezei de licență sau de masterat trebuie să citeze în mod corect toate sursele incluse în teză, inclusiv figuri, tabele, ilustrații, diagrame. Se citează nu doar preluarea unor fraze de la alți autori, dar și parafrizarea și sumarizarea ideilor exprimate de aceștia. *Eludarea acestor norme etice poartă numele de plagiat.*

Bibliografie

1. Ghid de elaborare a lucrării de licență, masterat, doctorat, Universitatea din București.
2. Bocoș, M. (2003). *Cercetarea pedagogică. Suporturi teoretice și metodologice*. Cluj-Napoca: Editura Casa Cărții de Știință.
3. Rădulescu, M. (2006). *Metodologia cercetării științifice. Elaborarea lucrărilor de licență, masterat, doctorat*. București: EDP, R.A.